

Abstrakt

Kolektivní správa autorských práv se zaměřením na problematiku bezdůvodného obohacení z pohledu kolektivního správce

Klíčová slova: kolektivní správa, autorské právo, bezdůvodné obohacení

Tato diplomová práce je zaměřena na problematiku kolektivní správy autorských práv na území České republiky a zvláště pak cílí na problematiku vymáhání bezdůvodného obohacení z pohledu kolektivního správce.

Cílem práce je představit výše uvedené a přehledně pojednat o tom, jaká je úprava a fungování daných institutů v rovině jak teoretické, tak praktické.

Práce je rozdělena na dvě pomyslné poloviny. V první polovině se věnuje kolektivní správě v obecné míře, v druhé polovině pak rozebírá problematiku vymáhání bezdůvodného obohacení kolektivním správcem. Celkem je práce rozdělena na deset kapitol.

První kapitola se věnuje základnímu vymezení institutu kolektivní správy, jeho zařazení do českého právního řádu a vymezení základních pojmů a otázek v dané oblasti.

Druhá kapitola stručně pojednává o historii kolektivní správy ve světě i na českém území.

Třetí kapitola popisuje práva, která jsou předmětem kolektivní správy a režimy, ve kterých jsou tato práva kolektivně spravována.

Čtvrtá kapitola vymezuje zákonné požadavky na osobu kolektivního správce, popisuje řízení, které vedoucí k udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy a mechanismy dozoru nad výkonem kolektivní správy spolu s možnostmi odnětí oprávnění tohoto výkonu.

Pátá kapitola přináší přehled jednotlivých českých kolektivních správců a stručný popis jejich činnosti.

Šestá kapitola vymezuje institut bezdůvodného obohacení nejprve v obecné rovině a poté v rovině, jakou je bezdůvodné obohacení vnímáno kolektivním správcem.

Sedmá kapitola se zabývá vlastními mechanismy vymáhání bezdůvodného obohacení kolektivním správcem. Popisuje kompletní postup od kontrol jednotlivých provozoven po mimosoudní a soudní vymáhání bezdůvodného obohacení.

Osmá kapitola seznamuje čtenáře s nejčastějšími problematickými případy v posuzování toho, zda na provozovnách dochází k veřejné produkci a tedy i k bezdůvodnému obohacení. Nejčastější omyly jsou zde uvedeny na pravou míru a vysvětleny.

Devátá kapitola se věnuje specifickým případům vymáhání bezdůvodného obohacení např. po hotelích nebo lázních, pro které platí odlišný než obecný režim. Zároveň tato kapitola popisuje vývoj judikatury v těchto případech i v dalších případech, kde došlo ke změně v posuzování bezdůvodného obohacení ze strany soudů.

Desátá kapitola představuje závěrečné shrnutí celé problematiky a kritické zamyšlení nad jejími nejproblematictějšími aspekty. Zároveň navrhuje možné uspokojivé řešení pro budoucí praxi.